Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8443
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

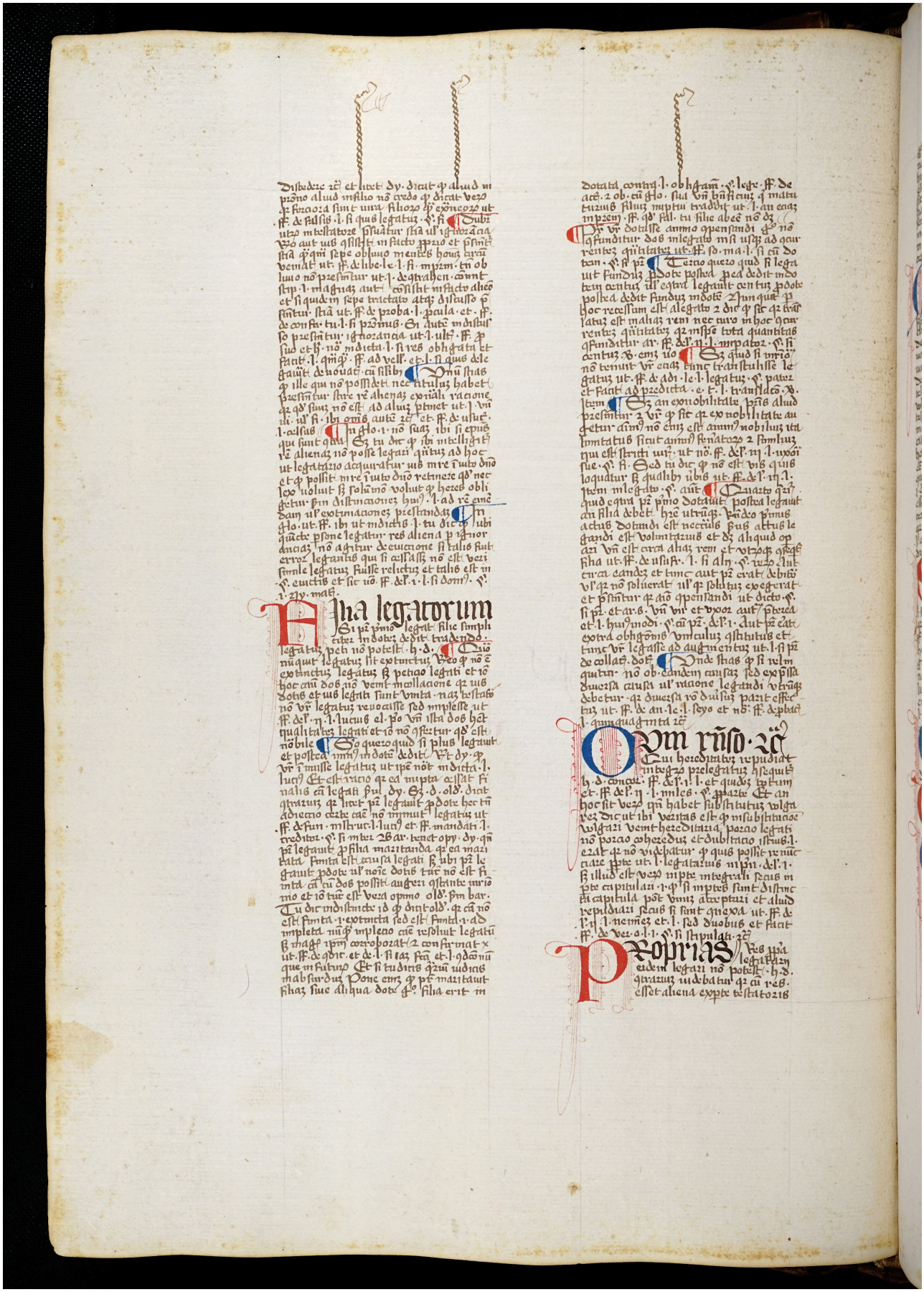

Dispōere ꝛc̃ et licet dy. dicit q̃ aliud in
prōno aliud in silio nō credo q̃ dicat verū
p̃ fraorā sunt una filiorū ꝗ̃ exōnerōr ut
ff. de falsis. l. si quis legatur. ⁊ si ¶ Dubi
utrū mēstatore psuādetur stā ul ignorāca
rē aut ūs qsiliti in facto p̃prio et psūmit
stā q̃ qui sepe oblivio mentis homīs ꝛcurrē
veniat ut ff. de libe. le. l. si mp̃rm. tū ob
livio nō presūmitur ut. l. de qrahen. cōtent
stip. l. magnaz aut cōsilit insticto alieō
et si quid in sepe tractato atq; discusso p
sūmitur stā ut. ff. de proba. l. paula. et. ff.
de confe. tu. l. si p̃mus. Si autē in dubio
so presūmitur ignorancia ut. l. ulti. ff. de
suis et ḡ. nō in dicta. l. si res obligata et
fuit. l. qui q̃. ff. ad vell. et. l. si quis de le
gauīt. de nouat. cū silib. ¶ Nū stas
q̃ ille qui nō possidet nec titulū habet
presūmitur stare rē alienaz ex iāli racione
qz q̃ suū nō est ad aliū ptinet ut. l. vni
ui. ul si. ibi omis autē ꝛc̃ et. ff. de usuf.
l. ālsus ¶ In glo. i. nō suaz ibi si epus
qui sunt quū Sz tu dic q̃ ibi intelligit
rē alienaz nō posse legari q̃ūtuz ad hoc
ut legatario acquiratur uīs mere tuto dnō
et q̃ possit mere tuto dnō retinere qd nec
lex uolut ꝗ sōāī nō volut q̃ heres obli
getur. p̃m distinctōnez hui. l. ad rē ēnē
dam ul exotimacōnez prestandā ¶ In
glo. ut. ff. ibi ut in dictis. l. tu dic q̃ ubi
quēcū psōne legatur res aliena p ignor
anciaz nō agitur de euicōne si talis fuit
error legantis qui si cōsiliasset nō est veri
simile legatuz fuisse relictuz et talis est in
⁊. euictis et sic nō. ff. de l. i. l. si dom. ⁊
i. zy. mat.

Ilia legatorum

Si p̃ p̃mo legat filie simpli
citer in dotuz. dedit tradendo.
legatuz peti nō potest. h. d. ¶ Quō
nūquit legatuz sit extinctuz Vero q̃ nō ē
extinctuz legatuz ꝗ petitio legati et nō
hoc cū dos nō venit mēcōlacōne qz uīs
dotis et uīs legati sunt vnita naz testator
nō vī legatuz revocasse sed mplēsse ut
ff. de l. n. l. lucius el. pō vū ilia dos hēt
qualitatēz legati et ideo nō ꝗrit. qd est
nōbile ¶ Sed quero quid si plus legauit
et postea vnit in dote dedit Vt dy. q̃
vī i mīsse legatuz ut ipse nōt in dicta. l.
lucij Et est ratio qz ea nupta cessat fi
nalis eā legati fui. dy. Sz. d. old. dicit
qtrazuz qz licet p̃ legauit p dote hec tū
adiecto ꝛc̃ tūc nō immuit legatuz ut
ff. de fun. mstrur. l. lucij et ff. mandati. l.
creditor. ⁊. si mtrz 28 ar. tenet opy. dy. qn
p̃ legauit p filia maritanda q̃ ea mari
tata finita est causa legati ꝗ ubi p̃ le
gauit p dote ul noīe dotis tūc nō est fi
nita cū cū dos possit augeri qstinte mri
mo et ideo tūc est vera opinio old. p̃m bar.
Tu dic indistincte id q̃ dicit old. qz cū nō
est finita. i. extincta sed est finita. i. ad
mplēta nūq̃ mpleno cūē resolut legatū
ꝗ magis ipm corroborat. 2 confirmat. x
ut. ff. de qdic. et de. l. si taz fūā et. l. qdō nū
que in futuro Et si tu dicis qzū iudicis
habētur duz Pone enīz q̃ p̃ maritauit
filiaz siue aliqua dote ꝗ filia erit in
dotata contra. l. obligam. ⁊. legr. ff. de
acē. 2 ob. cū Ho. sua vī bōficiuz q̃ matu
tinus filiuz mptui tradit ut. l. an eaz
mpēzy. ff. qd fil. tu filie abēē nō dz
¶ Qr vī dotisse animo qpensandi ꝗ nō
qfunditur das in legato nisi usqz ad qua
rentez qūitatuz ut. ff. so. ma. l. si cū do
tan. ⁊. si p̃ ¶ Tertio quero quid si legā
ut fundū p dote posita pea dedit in do
tem centuz ul extra legauit centuz p dote
posita dedit fundū in dotē Nun quē p
hoc recessum est a legato 2 dic q̃ sic qz trās
latuz est maiaz rem nec tuto in hoc hor
rentez qūitatez qz nisi tota quantitas
qfunditur ar. ff. de l. n. l. mpatoz. ⁊. si
centuz ꝛc̃. enīz uo ¶ Sz quid si mri
nō tenuit vī eaz tunc transtulisse le
gatuz ut. ff. de adi. le. l. legatuz. ⁊. patet
et fauet ad predicta. e. t. l. translatō. ꝛc̃.
stum ¶ Sz an exonobilitate p̃s aliud
presūmitur 2 vī q̃ sic qz exonobilitate au
getur aīm nō enīz est anim nobiliuz ita
limitatus sicut anim senatoriū 2 similiuz
qui est strictiuz. ut nō. ff. de l. n. l. vxōi
sue. ⁊. si. Sed tu dic q̃ nō est vis quis
loquitur ꝗ qualibz ūbis ut. ff. de l. n. l.
pēm in legato. ⁊. aūt ¶ Quarto qzū
quid egra pē p̃mo dotauit postea legauit
eū filia debet hēē utrūq̃. Pōdeo p̃mus
actus dotandi est necēsūs ꝗ ūs attus le
gandi est voluntarius et dz aliquid op
ari vī est erga alias rem et vtroq̃ ꝗrē
fila ut. ff. de usuf. l. si alī. ⁊. vero. dut
circa eandez et tunc aut pē erat debitū
vl qz nō soluerat ul qz solutuz exegerat
et p̃sūtur q̃ ad qpensandi ut dicto. ⁊.
si pē. et ar. 6. vū vni et vxoi aut pterea
et. l. hui modi. ⁊. cū pē. de l. i. dut pē eat
extra obligōnis vinculuz instituis et
tunc vī legasse ad augmentuz ut. l. si pē
de collat. dot. ¶ Unde stas q̃ si rem
quitur nō ob eandem causaz sed ex ēssa
diuersa causa ul racione legandi vtrūq̃
debetur qz diuersa nō diuisuz parit effec
tuz ut. ff. de an. le. l. seyo et nō. ff. de phet
l. quemquamq̃ ꝛc̃

Cum ruso. ꝛc̃

Cui hereditatuz repudiat
integro prelegatuz hēquis
h. d. concu. ff. de l. i. l. et quidz tertum
et. ff. de l. n. l. mles. ⁊. pazte Et an
hoc sit verū qn habet substitutuz vulga
rez dic ut ibi veritas est q̃ in substitutione
vulgari venit hereditaria, pozao legati
nō pozao ꝗ hereditez et dubitatio istius. l.
erat qz nō videbatur q̃ quis possit re nūc
iare pte ut. l. legatarius in pin. de l. i.
ꝗ illud est verū in pte integrali scilz in
pte capitulari. i. q̃ si in pte sunt distinc
ta capitula pōt vnuz acceptari et aliud
repudiari scilz ꝗ sunt quoua ut. ff. de
l. n. l. nemez et. l. sed duobus et sunt
ff. de ver. o. l. i. ⁊. si stipulati. ꝛc̃

Proprias

Res p̃ā
eidem legari nō potest. h. d.
qtrazuz uidebatur qz cū res
esset aliena expte testatoris